

ՄԵՐ ՀԱՅՐԵՐՈՒՆԻ ԽՐԱՏՆԵՐԸ

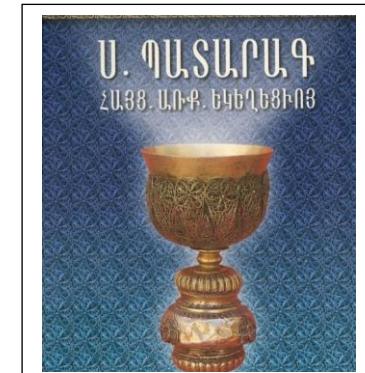
ԽԱԲԵՔՎՅՈՒԹԵԱՄ ՇՎՀՈՒԹ ԴՐԱՄ

Մի' խորհիր յափշտակութեամբ հաւաքել եւ ապա մեղքերուդ թողութեան համար ողորմութիւն ընել, որովհետեւ կրակը երբեք կարելի չէ կրակով մարել, վերքը վերքով բուժել, մեղքը մեղքով սրբել, կամ անօրէնութիւնները անօրէնութեամբ քաւել, որովհետեւ տոկոսներու անօրէնութիւնները շատ գէշ են ու անոնց յանձնառութիւնները նման են յդի կնոջ երկունքին: Աւելին՝ երբ պարտապանը աղքատ է, հետեւաբար հոգ կ'ընէ ու կը մաշի, գիշերը քուն չունի եւ կամ անհանդարտ քուն մը ունի, իսկ ցերեկը՝ տխուր, մելամադանու եւ մտահոգ կերպով կ'երթայ ու կու գայ եւ չի գիտեր, թէ ուր կ'երթայ: Երբեմն իր ինչքերէն մաս մը կ'ուզէ ծախել՝ փոխ առած դրամին տոկոսը հատուցանելու համար, երբեմն հոգին կորսնցընելու եւ Աստուծոյ ընդդիմանալու գնով կ'ուզէ անօրէն կերպով գողութիւն ընել, որպէսզի կարողանայ վաշխառութիւն տոկոսը հատուցանել, եւ երբեմն կը մտածէ գաղտնօրէն փախչիլ եւ հեռու երկիր մը երթալ: Իր պարտֆերուն սաստկութեան պատճառաւ թափառականի մը նման կը դեգերի, բազմաթիւ խառն մտածումներու կ'ենթարկուի եւ իր անհանգիստ մտին պատճառաւ կը մոռնայ Աստուծոյ աղօքել: Երբ ոտնաձայն մը լսէ, փախէն սրտաբեկ կ'ըլլայ ներսը. եթէ պարտապանը վաշխառուն տեսնէ դուրսը կը պահութի, ինչպէս որ պիտի ընէր անակնկալ աղէտի մը դիմաց, իսկ սիրտը սպասողական վիճակի մը մէջ կը դողայ, իսկ ինք կանգնած կը մնայ գլխիկոր ու պապանած. վաշխառուն ո՛չ կրնայ եւ ո՛չ ալ կը համարձակի նայիլ, որովհետեւ չունի տալիք:

Շարունակելի

ՕՒՍՊԱՎՆ ԳԻՏԵԼԻՔՆԵՐ

ՀԱՅՅ. ԱՌԱՋԵԼԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻՆ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ

Ա. ՊԱՏԱՐԱԳ
ՀԱՅՅ. ԱՌԱՋԵԼԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻՆ

2.-Պատրաստութիւն ընծաներուն

Գ.-ԲՈՒՆ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ կամ ՀԱՐԱՍԱՅԵԱԼՆԵՐՈՒ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ

Ահա պատարագի քահանան առաջին հերթին ինք կը յիշէ Աստուածամարդը, Ս. Յովհաննէս Սկրտիչն ու Ստեփանոս Նախավկան, մասնակից դառնալու Ս. Պատարագի Խորհուրդին:

«Այս սուրբ Պատարագին յիշէ Ս. Կոյս Մարիամ Աստուածածինը, Յովհաննէս Սկրտիչը, Ստեփանոս Նախավկան եւ բոլոր տորբերը, կ'աղաջնեմ»:

Այս յիշատակութենէն ետք՝ սարկաւագը ընթացք տալով պատարագի քահանային Աստուծոյ ուղած խնդրանքին, հանդիսաւոր կերպով կը յիշատակէ Յաղթական եկեղեցւոյ լոյս դեմքերը:

Առաջին հերթին առաքեալներուն, մարգարէներուն, վարդապետներուն, հայրապետներուն, քահանաներուն, ուղղափառ սարկաւագներուն անշէջ յիշատակն է, որ կը ծաղկի Ս. Խորանին Վրայ:

Դայիրները կը հայցեն Տիրոջ ողորմութիւնը եւ կը խնդրեն, որ Աս յիշէ իր նուիրեալ սուրբերը...

ՃՐԱԳ ԾԱԲԱԹԱԹԵՐԹ - ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋԵԼԱԿԱՆ ԼԻԲԱՆԱՆԻ -

Bourj-Hammoud, P.O.Box 80810 -Tel/Fax:01-258300 -facebook-ի էջ Jerak ճրագ քերբ

ՃՐԱԳ-ը կը պատրաստէ՝ Սարգս Ա. Քիմ. Սարգսիսան

ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋԵԼԱԿԱՆ ԼԻԲԱՆԱՆԻ

ՅՈՒ ԽՈՎԵՐ Ի ՈՅԵՐՈՒԽ ՏՐԱԳ Է ՈՒ Ի ՀԱՅԻՒՆԵՐՈՒ ՀՈՅՍ (Ա. 119.105)

ԺԵ. ՏԱՐԻ

ԿԻՐԱԿԻ, 13 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 2024

ԹԻՒ 41

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՅՈՒՄՆԵՐ Ես. 19.1-11: Գդ. 2.1-10: Մր. 12.35-44

ՅԻՍՈՒՄ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՎՐԵՏԱՎՐԱԾ ՀԱՅ ՄԱՐԿՈՍ

12.35-44

Յիսուս տաճարին մէջ ուսուցանելու ընթացքին հարցուց ժողովուրդին. «Օրէնքի ուսուցիչները ինչպէս կրնան ըսել, թէ Քրիստոս, խոստացուած Փրկիչը Դաւիթի սերունդէն է», երբ Դաւիթ ինք Սուրբ Հոգիով ներչնչուած կ'ըսէ.

«Տէրը ըսաւ իմ Տիրոջս. աջ կողմս նստէ՛, մինչեւ թշնամիներդ ոտքերուդ տակ դնեմ՝ որպէս պատուանդան»:

Եթէ Դաւիթ զայն Տէր կը կոչէ, ինչպէս ուրեմն Քրիստոս անոր որդին է:

Ժողովուրդը հաճոյքով մտիկ կ'ընէր Յիսուսի, որ իր ուսուցումները շարունակելով կ'ըսէր. »Զգոյշ եղէ՛ք օրէնքի ուսուցիչներէն, որոնք կը սիրեն փառաւոր զգեստներով շրջիլ, հրապարակներու վրայ մարդոցմէ յարգալիր բարեւներ ընդունիլ, ժողովարաններու մէջ առաջին աթոռները գրաւել եւ ընթրիքներու ընթացքին՝ պատուոյ տեղերը: Մէկ կողմէ այրիներուն տունները անոնց ձեռքէն կը յափշտակեն, իսկ միւս կողմէ կեղծաւորութեամբ իրենց աղօթքը կ'երկարեն: Անոր համար աւելի խիստ դատապարտութիւն պիտի ընդունին»:

Յիսուս կեցած էր տաճարի գանձանակին մօտ եւ կը դիտէր ժողովուրդը, որ դրամ կը նետէր գանձանակին մէջ: Շատ մը հարուստներ մեծ գումարներ նետեցին: Աղքատ այրի մըն ալ եկաւ եւ նետեց երկու լումայ, որ հինգ դահեկան կ'ընէ: Յիսուս մօտը կանչեց իր աշակերտները եւ ըսաւ անոնց. «Վստահ գիտցէ՛ք, որ այս թշուառ այրին բոլորէն աւելի դրամ նետած եղաւ գանձանակին մէջ, որովհետեւ միւսները իրենց աւելորդ գումարներէն նետեցին, մինչ ան՝ հակառակ չքաւոր ըլլալուն՝ ինչ որ ունէր նետեց, իր ամբողջ ապրուստը»:

ՍՈՒՐԵԲԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ

ՄՐԲՈՅ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՅ
ՎԱՐՔ Ս. ՄԵԽՐՈԴ ՄԱՇՏՈՅԻ

Ս. Մեխրոդ Մաշտոյոց ծնած է Տարօն գաւառի Հացեկաց գիւղը: Սորված է յունարէն, ասորերէն եւ պարսկերէն լեզուները: Հայոց Խոսրով Դ. թագաւորի պալատին մէջ վարած է զինուրական քարտուղարի պաշտօն եւ նանցուած է որպէս գիտնական անձնաւորութիւն:

Աստուծոյ, ազգին ու եկեղեցին հանդէա իր սէրը այնքան վառ եղած է, որ թագաւորական պալատը ճգնավոր դարձած է կուսակրօն եկեղեցական եւ նուիրած է Ս. Աւտարանի քարոզչութեան:

Ս. Սահակի նման, ինքն ալ իր շուրջը հաւաքած է երիտասարդ կրօնաւորներ եւ անոնց հետ շրջած է Հայաստանի զանազան կողմերը՝ Քրիստոսի լոյսը տարածելու համար: Իր շանեարը եղած են արդիւնաւետ: Իր քարոզներուն շնորհիւ, Գողթան գաւառի մէջ ընջուած են հեթանոսական մեղսալի սովորութիւնները եւ մարդիկ աստուածապաշտութեան հետեւած են:

Իր քարոզներուն ընթացքին, զգացած է հայ լեզուի համար սեփական գիրերու անհրաժեշտութիւնը եւ ձեռնարկած է հայ գիրերու գիւտին:

Ի վերջոյ աստուածային յայտնութեամբ կատարելագործած է իր աշխատանքը եւ ամբողջացուցած՝ հայոց այրութենը: Զեռնարկած է Աստուածաշունչի հայերէն թարգմանութեան:

Ս. Մեխրոդ առաջին ուսուցիչն է հայ լեզուին եւ հիմնադիրը՝ հայ գրականութեան: Ինքն է հայերէնը գրաւոր լեզու դարձնող ուահվիրան:

Թարգմանչական աշխատանքի կողմին, գրած է շարականներ, յորդորական թուղթեր եւ աղօթքներ:

Մեխրոդ Մաշտոյոց եղած է հայ Ծիսարանի առաջին խմբագիրը, որ հետագային ունեցած է իր յաւելումները: Այդ գիրքը իր անունով կոչուած է «Մաշտոյոց», որ կը գործածուի մինչեւ այսօր:

Ս. Մեխրոդ Մաշտոյոց, հայ գիրերու գիւտեն ետք, հնարած է նաև վրացիներուն եւ աղուաններուն այրութենը:

ՀԱՐՃՈՒ ՊԱՏԱՍԽԱՆ ԲԱԺԻՆ

ՏՕՆԵՐԸ ԵՐԲ ՍԿՍՎԸ

Աւանդութիւնը կ'ըսէ, որ առաջին երեք դարերուն, սուրբերու նահատակութեան թուականին, անոնց յիշատակը կը կատարէին: Չորրորդ դարուն, մեր Լուսաւորիչը՝ Գրիգոր տօնեց Հոփիսիմեանց եւ Գայիսանեանց տօները, եւայլն: Հինգերորդ դարուն, Սուրբ Սահմակ Պարթեւ Հայրապետին գործակցութեամբ, Սուրբ Մեխրոդ Մաշտոյոց գրեց տօնացոյցը մինչեւ իրենց օրերը, եւ ինչպէս հին ձեռագիրներու տօնացոյցներէն կ'երեւի, սուրբերուն յիշատակները տնօրինած է ուտիթի եօթնեակներու չորս օրերը: Ապա, եկեղեցւոյ տօնացոյցը հետպհետէ հարըստացաւ նահատակներով եւ որբակեացներով, մինչեւ տասնհինգերորդ դար, ինչպէս նաև տնօրինուեցաւ՝ Ամենայն Սրբոց՝ հին թէ նոր, յայտնիթէ անյայտ սուրբերու տօնը:

Իր քարոզներուն ընթացքին, զգացած է հայ լեզուի համար սեփական գիրերու անհրաժեշտութիւնը եւ ձեռնարկած է հայ գիրերու գիւտին:

ՀՈԳԵՒՈՐ ՊԱՏԳԱՎԸ

ԱՍՏՈՒԾ ՔԵՎԻ ՏՐՈՒԱԾԸ ՔԵՎԻ ՀԱՍԱՐ ՄԻ ՊԱՆԵՐ

«Որպէսզի տանար մտնողներէն ողորմութիւն խնդրէ»: Ո՞վ 21-րդ դարու հարուստներ, կը մոռնա՞մ թէ ինչ որ ունի՞մ Աստուծոյ կը պատկանի (Սղ 24.1), կը մոռնա՞մ որ Աստուած ի՞նքն է «աղքատացնողն ու հարստացնողը» (Ա.ԹԳ. 2.7), չէ՞մ ուզեր հաւատալ Աստուծոյ խօսքին որ կ'ըսէ. «[Ձեր] արծաթն ու ոսկին ե՞ս կը շատցնէի» (Ովս 2.8): Զէ՞մ ուզեր ձեր ունեցածէն բաժին հանել աղքատին: Դուք այդ չէ՞մ ինչ որ ունի՞մ, դուք այդ է՞մ ինչ որ կու տաք:

Ձեր տուածը՝ ձե՞զ է որ կը ներկայացնէ: Որքան ձեր տուածը մե՞ծ է՝ դուք ա'յդքան մեծ էք, եւ որքան ձեր տուածը փո՞ք է՝ դուք ա'յդքան փոքր էք: Մի՛ տաք ժամանակար, դուք՝ որ առաջն առի առի է՞մ ինչ որ կու տաք:

ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ՊԱՆԸ:

Ո՞վ հարուստ մարդ, երբ աղքատի կը հանդիպիս, գիտցի՛ր որ գրպանդ եղածին մէկ մասը անոր կը պատկանի: Աստուած աղքատներ դրած է կեանքիդ մէջ՝ որպէսզի ողորմի՛ սորվեցնէ քեզի: Աստուած հաշմանդամներ դրած է կեանքիդ մէջ՝ որպէսզի կարեկցիլ եւ գրալ սորվեցնէ քեզի:

Ս. ԳԻՐՋԸ

«Աստուծոյ զօրութիւնը Սուրբ Գիրքի գիտութեամբ եւ վրադապետութեամբ կը ճանչցուի եւ ո՛չ որ կրնայ վԱստուած ճանչնալ կամ պաշտել, ինչպէս որ պէտք է, առանց Սուրբ Գրոց գիտութեան»:

Սարգիս Շնորհալի

ԵԹԵ ԿԱՄ ԵՐԲ ԿՈՒԶԵՆ...

ԵՐԲ ԿՈՒԶԵՆ ԳԻՏՆԱԼ ԶԱՐԵՐՈՒՆ ՎԱԽԱՎԱՆ, ԿԱՐԴԱՎ ՍԱՂՄՈՒ

Լու՛ ձայնս, իմ գանգաւոս, ո՞վ Աստուած, ապատէ՛ կեանքս թշնամին սարսափէն: Պաշտպանէ՛ զիս չար մարդոց սանդրանքներէն, անօրէնութիւն գործող մարդոց ամբոխէն, որոնք սուրերու պէս կը սրեն իրենց լեզուն, եւ թունաւոր խօսքերու իրենց նետերը կ'արձակեն, իրենց թաքստոցներէն հարուածելու համար անմեղը, անակնկալօրէն հարուածելու համար զայն, առանց վախնալու: Զար խորհուրդներով իրար կը բազալերեն, հաշիւ կ'ընեն՝ թէ ո՛ւր դնեն իրենց գաղտուկ թակարդները, եւ կ'ըսեն՝ «Ո՛չ որ կը տեսնէ մեզ»: Զարիքը կը նիւթեն, ըսելով. «Ի՞նչ կատարեալ դաւ մը լարեցինք»: Որքա՛ն խորհրդաւոր են մարդուս միտքն ու սիրտը: Բայց Աստուած իր նետերով պիտի հարւածէ զանոնք, եւ յանկարծակի պիտի զարնուին: Իրենց լեզուն պատճառ պիտի ըլլայ իրենց կործանումին, եւ բոլոր տեսնողները ցաւով իրենց գլուխը պիտի երեցեն: Ամէն մարդիկ վախով պիտի լեցուին. Աստուծոյ գործը պիտի պատմեն, հանելով անոր ըրածին իմաստը: Արդարները թող Տիրոջմով ուրախանան եւ անոր ապաւինին, սրտով ուղիղ մարդիկ թող օրհներգե՛ն զայն: Միշտ աղօթենք սաղմուագիրք կարդալով